

“मीठे बच्चे— मनमनाभवको मन्त्र पक्का गराऊ । एक बाबालाई सदा अनुसरण गर । यही हो बाबाको सहयोगी बन्नु ।”

प्रश्न:— पुरुषोत्तम बन्ने सहज र श्रेष्ठ पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:— हे पुरुषोत्तम बन्ने बच्चाहरू ! सदा श्रीमतमा चलिराख । एक बाबालाई याद गर, अरू कुनै पनि कुरामा हस्तक्षेप नगर । खाऊ, पिऊ सबैथोक गर तर बाबाको याद गरिरह्यौ भने पुरुषोत्तम बन्छौ । पुरुषोत्तम उही बन्छ, जसको बृहस्पतिको दशा छ । उनीहरूले कहिल्यै श्रीमतको अवज्ञा गर्दैनन् । उनीहरूबाट कुनै उल्टो कर्म हुँदैन ।

गीत:— ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति । यो महिमा कसको हो ? एक परमपिता परमात्माको । जसले श्रेष्ठ कर्म गर्छ, उसको महिमा अवश्य हुन्छ । जसले नराम्रो कर्म गर्छ, उसको निन्दा हुन्छ । जस्तै अकबर थिए, उनको महिमा हुन्थ्यो, ओरंगजेबको निन्दा हुन्थ्यो । रामको महिमा गर्छन्, रावणको निन्दा गर्छन् । यहाँ नै रामराज्य, रावणराज्य प्रख्यात छ । रामराज्यलाई भनिन्छ पुरुषोत्तम राज्य र रावण राज्यलाई भनिन्छ आसुरी राज्य । बच्चाहरूलाई त अहिले संगमयुगको बारेमा थाहा भएको छ । यो हो नै पुरुषोत्तम संगमयुग । यस दुनियाँलाई पुरुषोत्तम बनाएरै छोड्नु छ । यहाँका निवासीहरूलाई पनि पुरुषोत्तम बनाउनु छ र निवास स्थानलाई पनि पुरुषोत्तम बनाउनु छ । यसलाई नै स्वर्ग भनिन्छ, यहाँका निवासीहरूलाई देवी-देवता, स्वर्गवासी भनिन्छ । त्यसैले दुवै उत्तम बन्छन् । सबैलाई थाहा छ— नयाँ दुनियाँ उत्तम हुन्छ र पुरानो दुनियाँ कनिष्ठ हुन्छ । जस्तो दुनियाँ त्यस्तै त्यहाँका निवासीहरू । गायन पनि गरिन्छ— नयाँ भारतखण्ड, पुरानो भारतखण्ड, अरू कुनै खण्डलाई नयाँ खण्ड भनिदैन । यस्तो होइन— नयाँ दुनियाँमा नयाँ अमेरिका, नयाँ चाइना हुन्छ । हुँदैन, नयाँ दुनियाँमा त नयाँ भारतको गायन गरिन्छ, त्यसैले नयाँ इन्डिया भनिन्छ । नयाँ भारत त नाम राख्छन्, तर सबै विना अर्थ । न्यू इन्डिया फेरि यतिबेला कहाँबाट आयो ! न्यू इन्डियामा त दिल्ली परिस्तान थियो । अहिले परिस्तान कहाँ छ ? तिमी बच्चाहरू यहाँ आउँछौ पुरुषोत्तम बन्न । सर्वोच्च दशा बृहस्पतिको हो । पुरुषोत्तम बनेपछि बृहस्पतिको दशा हुन्छ । तिमीले जान्दछौ— नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नेवाला बेहदको बाबाद्वारा हामीले बेहदको सुख लिनको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । सत्ययुगमा पुरुषोत्तम हुन्छन् । फेरि तल आउँछन् अनि मध्यम त्यसपछि कनिष्ठ बन्छौं । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले हामीलाई बाबाले सतोप्रधान सत्ययुगी स्वर्गवासी, पुरुषोत्तम बनाइरहनु भएको छ । यो अति सहज छ । न कुनै खाने दबाई छ, न कुनै गर्ने कुरा । केवल याद गर्नु छ । त्यसैले भनिन्छ सहज याद । यादद्वारा नै पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्नु छ । अवश्य सबैलाई मुक्ति मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म सबैका सद्गतिदाता हुँ त्यसैले अवश्य मनुष्य शरीर समाप्त हुन्छन् । बाँकी आत्माहरूलाई पवित्र बनाएर लैजान्छु । फर्केर जानको लागि तयारी गर्नुपर्छ । बाबाले तयारी गराइरहनु भएको छ किनकि अहिले आत्माको पंख छैन अर्थात् आत्मा तमोप्रधान छ । तिमीले योगबलबाट पवित्र बन्ने मेहनत गर्छौ । जसले मेहनत गर्दैनन् उनीहरूले हिसाब-किताब दिनुपर्छ, यसमा विचार गर्ने कुनै कुरा छैन । बच्चाहरूको काम हो बाबाद्वारा पूरा वर्सा लिने, बाबाको सहयोगी बनेर सहयोग दिनुपर्छ । बाबाको पनि सहयोग, बच्चाहरूको पनि सहयोग । कसरी सहयोग

२०७३ भाद्र २७ सोमबार १२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दिने ? त्यो कुरा बाबालाई हेरेर अनुसरण गर । सबैलाई मेरो मन्त्र दिँदै जाऊ— पुरुषोत्तम बन्नको लागि । बाबाले कल्प-कल्प आएर भन्नुहुन्छ— पतितबाट पावन मलाई याद नगरी बन्दैनौ । मैले कुनै गंगा स्नान गराउँछु र ? केवल महामन्त्र याद गर्नु छ “मनमनाभव” । यसको अर्थ हो— मलाई याद गर्नु भने तिमी पावन बनेर, पुरुषोत्तम बनेर स्वर्गको मालिक बन्छौ । स्त्री पुरुष दुवै पवित्र प्रवृत्ति मालिक बन्छन् । बाबाले यी सबै कुरा विस्तारमा सम्झाउनु हुन्छ । तिमी यथार्थमा बन्छौ । तिमीले जान्दछौ— भगवान्ले आएर बच्चाहरूलाई पुरुषोत्तम बनाउनु हुन्छ । त्यसैले त भन्छन्— पतितलाई पावन बनाउनेवाला पतित-पावन आउनुहोस् । पुरुषोत्तम महिनाको धेरै महिमा सुनाउँछन् नि । त्यसैले यस पुरुषोत्तम युगको धेरै महिमा छ । कलियुग अर्थात् रात पछि दिन अवश्य आउनु छ । दुःख पछि सुख आउँछ । यी शब्द पनि स्पष्ट छन् । स्त्री पुरुष दुवै उत्तम, श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ बन्छन् किनकि प्रवृत्ति मार्ग हो । सत्ययुग प्रख्यात छ, त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ । उनीहरू त द्वापरमा आउँछन् । संन्यास धारण गरे उत्तम बन्छन् त्यसैले पतित मनुष्य गएर उनीहरूलाई शिर झुकाउँछन् । पवित्रका अगाडि अपवित्रले शिर झुकाउँछन्, यो त सामान्य कुरा हो । पतित-पावन बाबालाई नजानेका हुनाले पतित-पावनी गंगालाई पावन सम्झेर गएर शिर झुकाउँछन् । गंगा एवं सागरको पनि मेला लाग्छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले धेरै स्पष्ट सम्झाउनु हुन्छ तैपनि बाबा भन्नुहुन्छ— करोडौंमा कोही, कोहीमा कोहीले सम्झन्छन् । त्यसमा पनि आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, फारकती देवन्ती र भागन्ती, डिस-सर्भिस करन्ती बन्छन् । सर्भिस र डिस-सर्भिस दुवै भइरहन्छ । भागन्ती पनि धेरै हुन्छन्, जसले बाबालाई चिन्दैनन् । तिमी पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्छौ । फेरि बच्चाहरूले नै बसेर विघ्न पार्छन्, डिस-सर्भिस गर्छन् भने कति पाप हुन्छ । रावणले सबैलाई महापापी बनाउँछ तर जुन बच्चाहरूले डिस-सर्भिस गर्छन् उनको लागि विशेष अदालत (ट्रिब्युनल) बस्छ । भक्ति मार्गमा यति कडा सजाय मिल्दैन, तर यहाँ बाबाको बनेर फेरि डिस-सर्भिस गरे भने बाबाको दाहिने हात हुन् धर्मराज । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! मेरो सेवामा सहयोगी बनेर फेरि उल्टो कर्म नगर्नु, डिस-सर्भिस गर्नु भने अबलामाथि विघ्न पार्छ । माताहरूप्रति बाबालाई दया आउँछ । द्रौपदीको पनि भगवान्ले पाउ दबाउनु भएको थियो नि । द्रौपदीले पुकारिन्— मलाई नंगन गर्छ । बाबाले माताहरूको शिरमा कलश राख्नु हुन्छ । पहिला माता अनि पुरुष । तर आजकल पुरुषहरूमा घमण्ड धेरै हुन्छ— म स्त्रीको गुरु हुँ, पति ईश्वर हुँ, स्त्री मेरी दासी हो । यहाँ बाबा निरहंकारी बनेर माताहरूको पाउ पनि दबाउनुहुन्छ । तिमी थाकिसक्यौ । म तिम्रो थकाई मेटाउनको लागि आएको हुँ । तिमी माताहरूलाई सबैले तिरस्कार गरे । संन्यासीहरूले स्त्रीलाई छोडेर जान्छन् । कसैका ५-७ वटा बच्चा हुन्छन्, सम्हाल गर्न सक्दैनन् भने दिक्क भएर भाग्छन् । जन्माएर फेरि उनलाई भड्काएर जान्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले कसैलाई भड्काउँदैनँ । मैले त सबैको दुःख हर्ता सुख कर्ता हुँ । माया आएर दुःखी बनाउँछ । यो पनि खेल हो । अज्ञानकालमा मानिसहरूले सम्झन्छन्— भगवान्ले नै दुःख-सुख दिनुहुन्छ तर बाबा ईश्वरले यो धन्दा गर्नुहुन्छ । यो त कर्म अनुसार बनेको ड्रामा हो, जसले जस्तो कर्म गर्छ, त्यस्तै फल पाउँछ । यतिबेला श्रेष्ठ कर्म गर्नु छ । सजाय खानुपर्ने कर्म गर्नु छैन । कोही बिमारी भयो, कंगाल बन्यो भने पश्चात्ताप गर्छन् । तिमी बच्चाहरू कति सौभाग्यशाली बन्छौ, जहाँ २१ जन्म कर्मको सजाय भोग्नु पर्दैन । कति श्रेष्ठ फल मिल्छ । त्यसैले बाबाको श्रीमत्तमा चलनुपर्छ । बाबाले अरू कुनै कुरामा हस्तक्षेप गर्नुहुन्न । खाऊ,

पिऊ, सबैथोक गर, केवल बाबा र वर्सालाई याद गर। तिमीले भन्छौ— हामी पतित छौं, त्यसैले बाबा जसले पावन बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ, त्यसैमा चल। केवल यादमा मेहनत छ। मायाको तूफानसँग डराउनु हुँदैन। गुप्त मेहनत छ। ज्ञान पनि गुप्त छ, मुरली चलाउनु त प्रत्यक्ष हुन्छ। तर यी वाणीबाट तिमी पावन बन्दैनौ। पावन यादद्वारा बन्छौ। त्यसैले बेहदको बाबालाई याद गर, सहयोगी पनि बन्नुपर्छ। रूहानी अस्पताल र विश्वविद्यालय खोल्ने पनि पुरुषार्थ गर। कुनै राम्रो स्थानमा अवसर मिल्यो भने गएर भाषण गर। तिमीले हातमा पुस्तक लिनु छैन। तिमी भित्र सारा ज्ञान छ, बाँकी सम्भाउनको लागि वृक्ष, त्रिमूर्ति, सृष्टि चक्र सबैको रहस्य सम्भाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचना गर्छु। ब्राह्मणहरूको लक्ष्य-उद्देश्य विष्णु खडा छन्। बनाउने परम शिक्षक उहाँ हुनुहुन्छ निराकार। गायन गरिएको छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना... कल्प पहिला पनि यस्तै चित्र बनाइएको थियो। हेर विज्ञान आदिद्वारा कति मिसाइल बनाउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषोत्तम बन्न पनि मेहनत लाग्छ किनकि जन्म-जन्मान्तरको बोझ शिरमाथि छ। सेकेण्डमा सम्बन्ध भयो फेरि आत्माहरूले बाबालाई याद गर्नु छ, जसद्वारा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, तिमी कर्मयोगी हो। यादको चार्ट राख्नुपर्छ। तिम्रो लडाईं मायासँग छ। धेरै कडा लडाईं हुन्छ। तिमीले कोसिस गर्छौ यादमा रहनको लागि, मायाले उडाइदिन्छ। ज्ञानमा कुनै अड्चन छैन। आत्मामा ८४ जन्मको संस्कार भरिएको छ। यो अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। यो चक्र घुमि नै रहन्छ। बन्द हुँदैन। सृष्टि रचियो नै किन, यो प्रश्नै उठ्दैन। आत्मा कसरी बदलिन सक्छ? नयाँ आत्मा कहाँबाट आउँदैन। जति आत्माहरू छन् उनै हुन्, कमबेसी हुँदैनन्। कलाकार सबै पूरै हुन्छन्। तिमी बेहदका कलाकार हो, तिमीले जे जति देख्छौ त्यति कलाकार ड्रामामा छन्, त्यत्ति नै फेरि हुनेछन्। मोक्ष कसैले पाउँदैन। मनुष्यले आउनेजाने चक्रबाट छुट्न चाहन्छन् तर छुट्न सकिँदैन। जो पार्ट खेलन आउँछन्, उनीहरू फेरि आउनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई पनि यस पतित दुनियाँमा आउन र जानुपर्छ। कल्प-कल्प म आउँछु। जब मलाई नै आउनुपर्छ भने बच्चाहरू आउन नपर्ने कसरी हुन सक्छ। तिमी ८४ पटक शरीरमा आउँछौ, म एकै पटक आउँछु। मेरो आउने-जाने धेरै अनौठो छ, त्यसैले गाउँछन्— हजुरको गतिमति हजुरैले जान्नुहोस्..... सद्गति गर्नको लागि जुन मत छ, त्यो तिमीले नै जान्दछौ, अरू कसैले जान्दैनन्। उनीहरूले गाउँछन् तिमी यथार्थमा छौ। मूल कुरा हो यादको, फेरि अन्धाको लट्टी बन्नु छ। यो हो पुरुषोत्तम युग। यो ५००० वर्ष पछि आउँछ। पुरुषोत्तम महिना तीन वर्ष पछि आउँछ। त्यो सबै हो भक्ति मार्ग। उनीहरूसँग जन्त्र-मन्त्रका धेरै पुस्तक छन्। यहाँ त त्यो कुरा छैन। भक्ति नगर्नेलाई अधार्मिक भनिन्छ। त्यसैले उनीहरूलाई खुशी बनाउन केही गर्नु पर्ने पनि हुन्छ। बाबाले सम्भाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कहिल्यै डिस-सर्भिस गर्ने पुरुषार्थ गर्नु छैन। कोही ट्रेटर बन्छ भने उसलाई भनिन्छ अजामिल। अजामिल, सुरदास आदिका कति कथाहरू छन्। यो सबै हो भक्ति मार्ग। ती भन्दा पनि बढी पाप आत्मा ऊ हो, जो यहाँ आएर, मेरो बनेर मसँग सम्बन्ध तोड्छ। मेरो निन्दा गराउँछ, तिनको लागि ट्रिब्युनल बस्छ। प्रतिज्ञा गरेर फेरि डिस-सर्भिस गरेमा कडा सजाय मिल्छ। पद उच्च छ भने फेरि भूलको पनि कडा सजाय हुन्छ। त्यसैले कुनै पनि अवज्ञा गर्नु हुँदैन। गायन गरिएको छ— सतगुरुका निन्दक ठौर न पाये अर्थात् लक्ष्य-उद्देश्य

२०७३ भाद्र २७ सोमबार १२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पाउन सक्दैन, नरबाट नारायण बन्ने । गुरुहरूसँग तिमीले सोध्न सक्छौ, तपाईंहरूले भन्नुहुन्छ- सतगुरुको निंदक... त्यो कुनचाहिँ स्थान हो ? त्यो स्थान त बताउन सक्दैनन् । बाबाको पगरी उनीहरूले आफू माथि राखिदिएका छन् । टिचरले भन्छन्- यदि पूरा पढेनौ भने पद उच्च पाउँदैनौ । पावन देवी-देवता बन्नु छ । यहाँ कोही पावन छैन । अहिले सबै पावन बन्नु छ । राज्य भाग्य २१ जन्मको लागि मिल्छ त्यसैले केवल यो अन्तिम जन्म पावन बन्नु छ, कति ठूलो प्राप्ति छ । प्राप्ति नहुने हो भने यस्तो पुरुषार्थ गर्थे र ? तर माया यस्तो छ, जसले उच्च प्राप्तिमा पनि विघ्न पार्छ र गिराइदिन्छ । अहो ! मम् माया... अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कुनै पनि डिस-सर्भिस हुने कार्य गर्नु हुँदैन । कुनै यस्तो कर्म नहोस्, जसबाट बाबाको निन्दा होस् । अवज्ञाबाट बच्नु छ, पुरुषोत्तम बन्नु छ ।
- २) मायाको तुफानसँग डराउनु हुँदैन । पावन बन्नको लागि यादमा रहने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदान:- स्वमानमा स्थित रहेर विश्वद्वारा सम्मान प्राप्त गर्ने देह-अभिमान मुक्त भव

पढाइको मूल लक्ष्य हो- देह-अभिमानबाट न्यारा बनेर देही-अभिमानी बन्नु । यस देह-अभिमानबाट न्यारा अथवा मुक्त हुने विधि नै हो- सदा स्वमानमा स्थित रहनु । संगमयुगका र भविष्यका जुन अनेक प्रकारका स्वमान छन्, त्यस मध्ये कुनै पनि स्वमानमा स्थित रहनाले देह-अभिमान मेटिदैं जान्छ । जो स्वमानमा स्थित रहन्छ, उसलाई स्वतः मान मिल्छ । सदा स्वमानमा रहनेवाला नै विश्व महाराजन बन्छ र विश्वले उसलाई सम्मान दिन्छ ।

स्लोगन:- समय अनुसार आफूलाई मोल्ड गर्नु- यही हो सच्चा गोल्ड बन्नु ।